

HOÀI NIỆM TUỔI THƠ

Trung Thu, gắn liền với niềm vui của trẻ thơ, tôi không biết có từ bao giờ? Cứ mỗi độ trăng rằm thánh tám về, lòng tôi da diết nhớ những ngày ấu thơ, nhớ về quê hương không nguôi. Nhìn các em rước đèn, múa lân, ngắm ánh trăng rằm, sự tích Chú Cuội, chị Hằng Nga, tất cả như những kỷ niệm khó phai trong cuộc đời của các em đêm nay, và chắc có thể cho cả chúng ta nữa! Khi dòng thời gian cuốn trôi quá nhanh, bởi những bận rộn trong cuộc sống. Ngày nào tuổi thơ thật êm đềm nơi thôn quê thanh bình ngát ngào hương lúa, nơi cao nguyên bạt ngàn hùng vĩ, muôn khí sắc của núi rừng thiên nhiên. Nhưng nay, bên bờ biển xanh dạt dào đổ về trên xứ Nice, cũng không thể thiếu đi tiếng rì rào đến lao xao từng lời con sóng hát vỗ về. "*Quê hương tuổi thơ tôi*" (Tìr Huy).

Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Nice, năm qua đã tổ chức vui trung thu và phát quà khuyến học cho các em thiếu nhi. Năm nay các em bồn chồn từ sáng sớm cho đến chiều, rồi mong sao cho mau mau đến giờ. Trước nhất Cộng đoàn tham dự Thánh Lễ, sau đó tụ họp vui chơi, phát quà và phân thưởng cho mỗi em không quá 15€. Ấy thế mà các em đều thấp thỏm, đợi chờ, rồi rạng rỡ vui mừng khi nhận được món quà từ tấm lòng yêu thương của Cha tuyên úy.

Một em vừa được rước lễ vỡ lòng, tuy trong tay em đang cầm một món quà nhưng còn quá ngạc nhiên, không thể tin là sự thật! Liên chợt nghĩ như là quà tặng đến từ ở một nơi xa xôi nào đó. Điều mà bé tin chắc rằng không phải của ông già Noël, vậy từ Thiên Chúa thì phải, nên em hỏi Mẹ của em rằng:

- Mẹ à, ngày xưa Chúa Giêsu có ăn tết Trung Thu không? Có lãnh quà trung thu không?

- Mẹ thấy con hỏi cách thơ ngây nên thắc cười, và trả lời:

- Chúa Giêsu lãnh quà trung thu cả đời con ạ!

- Tại sao Chúa được lãnh quà hoài vậy hở mẹ?

- Vì Chúa Giêsu lúc nào cũng đơn sơ, khiêm tốn, vâng lời và cầu nguyện với Chúa Cha.

- Vậy ai vâng lời là đều được lãnh quà Trung Thu phải không Mẹ?

- Đúng rồi, ai còn biết vâng lời, người ấy là thiếu nhi.

- Con thấy Mẹ vâng lời Ba, vậy Mẹ có phải thiếu nhi không?

- Có chứ, ai biết vâng lời làm điều tốt, đều là thiếu nhi cả, đều được lãnh quà trung thu....

- Bé quay sang tai Mẹ, hỏi nhỏ:

- Vậy quà của Mẹ đâu?

- A! Quà của Mẹ chính là con yêu đây nè!...

Tết Trung Thu cho các em, là cơ hội cho mỗi người lớn chúng ta hoài niệm về một tuổi thơ của đời mình. Cho dù mỗi người có một khung cảnh tuổi thơ rất riêng biệt, êm đềm hay bi đát, ở nơi đây hay ở quê nhà, tôi vẫn thấy một điểm chung này: "hạnh phúc nhất của tuổi thơ là được nép mình trong lòng Mẹ, được nhận quà từ tay Cha, và được các anh chị thương mến".

Có những tuổi thơ đã đi qua, những tuổi thơ đang đi qua, và còn những tuổi thơ sẽ đi tới... vẫn không thiếu những tuổi thơ đầy bất hạnh ở vùng chiến tranh hay hòa bình, ở thôn quê hay thành thị, giàu hay nghèo, được ăn học, rong chơi hay mót mì, mót lúa, mót khoai lang trên khắp cánh đồng, bán vé số hay lượm ve chai... tuổi thơ nào của mỗi người trong chúng ta đã đi qua?

- Tuổi thơ được sinh ra và lớn lên trong mái ấm gia đình, cấp sách đến trường có xe đón đưa. Mua những thức ăn ngon, béo bở hay những gì con thèm, áo quần đẹp hiệu gì con thích, trò chơi mới ra nào con chưa có...
- Tuổi thơ sống kinh hoàng trong chiến tranh, trong bom đạn mịt mù khói súng...
- Tuổi thơ bập bênh lên đênh trên biển cả giữa con sóng triều vượt biên, trên các bến bờ trại tỵ nạn... bị bỏ rơi nơi trại tạm cư "đi không đến, về không được, ngày không yên, đêm sầu nhớ".
- Tuổi thơ lạc loài giữa những con mắt vô tình "nói không nghe, nghe không hiểu" trong những ngày đầu đời chân ướt chân ráo nơi đất khách quê người.
- Tuổi thơ bắt con cá thòi lòi ướp muối mắm phơi khô cho hai bữa cơm sáng chiều.
- Tuổi thơ khóc mẹ không nhìn, khóc cha không biết, sống với những ngày bữa đói bữa no.
- Tuổi thơ đập dìm nơi khu phố nghèo, nắng đội đầu trần, đêm nằm ngủ co ro khắp ngõ đường phố.
- Tuổi thơ đùa vui trên bãi rác, bới bóc kiếm tìm lon, vỏ, bịch từ sáng sớm đến tối mịt chưa về.
- Tuổi thơ rao vé số trên hè phố cho đến khuya không nghe tiếng người gọi mua.
- Tuổi thơ nơi những vùng quê xa xôi chưa có trường học, đành phải học làm bài toán trên lưng trâu, tập làm văn nơi cánh diều vi vu trong gió...

Những phần quà còn lại, có từ tấm lòng quảng đại của quý ân nhân trong đêm nay. Tất cả đều dành riêng cho các em hiếu học tại quê nhà. Các em gặp hoàn cảnh khó khăn để đóng tiền trường, tiền thân trên con đường học vấn...

Tôi thiết nghĩ ở đâu cũng vậy. Khi thấy mình nghèo, mà đâu đó trên trái đất này vẫn còn có người quan tâm đến, với tâm tình bao dung... thì đó chính là lúc chúng ta còn tình thương mến. Người đón nhận cảm thấy mình hạnh phúc, ấm cúng, vui mừng và xúc động!

Ở thành thị thì may ra các em còn biết được chiếc bánh Trung Thu là gì! Chỉ cần ra vùng ven đô thị một chút thôi ta sẽ thấy được sự thiếu thốn của trẻ nghèo. Cơm không đủ ăn, áo thiếu mặc và cha mẹ chạy cơm từng bữa, cũng như các em nương nấu ở những mái trường tình thương, thì làm gì dám nghĩ đến vui Tết Trung Thu? May ra các em gặp được những tấm lòng hảo tâm chia sẻ cho các em trong khả năng họ cho phép. Những phần bánh ngọt đã là quý lắm cho các em rồi, làm gì các em có thể nghĩ đến chiếc bánh Trung Thu chi cho cao sang.

Một người bạn kê, cũng vì chạnh lòng thương những em nghèo vùng hẻo lánh nên đã đi vận động cho các em được một số bánh Trung Thu. Tôi hỏi anh ấy giá của mỗi chiếc bánh là bao nhiêu, anh cho biết là 7.000 đồng. Vùng quê nghèo đó có 100 em, như vậy anh xin 700 ngàn để mỗi em được một chiếc bánh cho vui. Chắc có lẽ như mọi năm anh cũng đi xin thêm ít chiếc lồng đèn giấy hoặc đèn xếp loại rẻ tiền cho các em có một đêm Hội Trăng Rằm đơn giản nơi vùng quê nghèo. Tuy chẳng đáng là gì, thế nhưng trong đôi mắt tuổi thơ, không gì ngon và vui sướng bằng được đi rước đèn trung thu và mỗi em nhận được trong tay một cái bánh.- Đây là những nét đơn sơ, hồn nhiên, chân thật, ngày nào còn mang trong tâm hồn trong trắng của các em -

Trung Thu trên xứ người, nhưng vẫn còn nghe đâu đây vọng về "*Có tiếng rao như lời mẹ tôi, như lời chị tôi... mang quê hương trên đôi vai gầy, những trái ổi xẻ, những trái me, đầu phụng lược, đòn gánh tre*" "*Tiếng rao*" (Phương Thanh) được sáu em thiếu nhi diễn hoạt cảnh thật cảm động! Cuộc đời của người mẹ sống vất vả khó nghèo thức khuya dậy sớm, khiêng gánh bán buôn, đầu hèm đến cuối hèm... để nuôi các con. Khi chúng tuổi lớn khôn, thành tài, thì chính là lúc sức khỏe của mẹ suy yếu đi. Nhưng mẹ mãi vui khi nhìn thấy đàn con thơ nay không còn thiếu ăn, thiếu mặc. Biết thương người với ánh mắt cảm thông và giúp đỡ những người xung quanh. Ước mong sao những hình ảnh mang đậm nét quê hương ấy sẽ xoa dịu nỗi xót xa trên quê hương và trên khắp mọi nơi.

LÊ Thành Khánh, Nice-Pháp.